

PEŁNOMOCNICTWO PO WŁOSKU

Joanna Kujawińska

Autorka jest asystentem w Zakładzie Literatur Romańskich Katedry Filologii Romańskiej Uniwersytetu Łódzkiego prowadzącym zajęcia specjalistyczne nt. przekładu ekonomicznego i handlowego oraz tłumaczem przysięgłym języka francuskiego i włoskiego przy Sądzie Wojewódzkim w Łodzi.

Próba analizy włoskich dokumentów notarialnych na przykładzie wybranego pełnomocnictwa.

Zwykło się mawiać, że "un homme averti en vaut deux" (człowiek dobrze poinformowany jest wart za dwóch), tak więc nie zapominając o tej zasadzie autor tego krótkiego tekstu stawia sobie za cel zapoznanie swoich młodszych kolegów z formą włoskiego aktu notarialnego na przykładzie wybranego pełnomocnictwa, kładąc szczególnie nacisk na słownictwo oraz kontekst kulturowy.

Pełnomocnictwo jest dokumentem, który tłumacz w swojej pracy spotyka dosyć często. Najbardziej ogólna definicja określa pełnomocnictwo jako "upoważnienie udzielone określonej osobie do dokonania czynności w imieniu i na rzecz mocodawcy". Okazuje się jednak, że już na samym początku naszych rozważań natrafiamy na problem natury językowej, ponieważ trudno tu znaleźć włoski ekwiwalent językowy. Język włoski daje nam kilka możliwości:

a) una procura – "negozio giuridico unilaterale mediante il quale una persona conferisce a un'altra (detta procuratore) il potere di rappresentarla" – "akt prawny unilateralny (jednostronnie obowiązujący), poprzez który jedna osoba powierza drugiej (zwanej pełnomocnikiem) prawo jej reprezentowania".

b) una delega – "conferimento di determinati poteri di rappresentanza o la relativa autorizzazione specialmente scritta" – "powierzenie określonych praw do reprezentowania lub odpowiednie upoważnienie szczególnie w formie pisemnej". "Una delega" bliższa jest może polskiemu upoważnieniu, używana jest przede wszystkim w języku potocznym, co potwierdza też słownik polsko-włoski.

c) un mandato – "nel diritto privato, contratto con il quale una parte (mandatorio) si obbliga a compiere uno o piatti guridici nell'interesse di un'altra (mandante) da cui ha ricevuto l'incarico" – "w prawie prywatnym, kontrakt, w którym jedna strona (przyjmująca zobowiązanie) zobowiązuje się do wykonania jednego lub kilku aktów prawnych na rzecz drugiej strony (zlecającej zobowiązanie), od której otrzymała zlecenie"

Analiza powyższych definicji pozwala nam wyciągnąć wniosek że "procura" należy do słownictwa prawniczego, posiada najszersze znaczenie oraz że pełnomocnictwo rozumiane jako akt notarialny, (atto notarile), również tłumaczone jako "procura".

Należałoby też przypomnieć, że pełnomocnictwo może upoważniać do wszelkich czynności i wówczas nazywane jest pełnomocnictwem ogólnym – po włosku – procura generale (relativa a tutta una serie di affari).

To, które upoważnia tylko do określonych czynności określane jest jako pełnomocnictwo szczególne – po włosku procura speciale (relativa a un singolo affare).

Nie możemy zapomnieć o pełnomocnictwie procesowym (upoważniającym do zastępowania w postępowaniu przed sądem) przez prawników nazywanym często łacińskim terminem – procura ad litem, który jest bardzo bliski włoskiemu terminowi – procura alle liti (riguardante tutti i processi in cui sia o sar... coinvolto il rappresentato). Dobrze jest też wiedzieć, że we Włoszech adwokat nie może odwołać się od wyroku, "apelować", nie posiadając pełnomocnictwa specjalnego (in Italia l'avvocato non puricorrere alla giustizia se non e provvisto di una procura speciale). Dodać tylko można, iż przewidziane prawem terminy na wniesienie apelacji są we Włoszech bardzo krótkie i ściśle przestrzegane a otrzymanie

pełnomocnictwa z zagranicy raczej jest utrudnione z powodu niezbyt sprawnego funkcjonowania poczty czego powinien być świadomy cudzoziemiec zainteresowany wygraniem procesu sądowego.

Analiza wybranego pełnomocnictwa jest też dobrą okazją do zapoznania się z formą zewnętrzną włoskiego aktu notarialnego (formalit... *estrinseche dell'atto notarile*). Jego schemat jest prawie identyczny z polskim aktem notarialnym. Rzeczy oczywiste potraktujemy bardzo skrótowo, natomiast głównie postaramy się wyeksponować różnice zwyczajowe czy kulturowe.

I. Część wstępna

- a) Numeracja
- b) Rodzaj aktu
- c) Nagłówek
- d) Data
- e) Osoby stawające

II. Część główna

III. Część końcowa

- a) Odczytanie
- b) Sposób zapisania oraz zajęta powierzchnia
- c) Podpisy
- d) Pieczęć

I. Parte iniziale

- a) Numerazione
- b) Natura dell'alto
- c) Intitolazione
- d) Datazione
- e) Comparizione

II. Parte centrale

III. Parte finale

- a) Lettura
- b) Scritturazione e spazio occupato
- c) Sottoscrizioni
- d) Sigillo

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

a) Prawo o notariacie zarówno włoskie jak i polskie przewiduje opatrzenie kolejnymi numerami wydawanych chronologicznie aktów. Jest to podwójny system numeracji numer repertorium czynności notariusza oraz numer akt: N. 9972 di Rep. (Rep. to oczywiście repertorio) N. 7596 di Fasc. (Fasc. to skrót od fascicolo – "nel linguaggio burocratico, l'insieme delle carte relative a una pratica determinata" – co chyba w danym przypadku trzeba przetłumaczyć jako – akta).

b) Zalecane jest wpisywanie rodzaju aktu. Notariusze stosują się do tego wymogu w bardzo różny sposób. Począwszy od bardziej ogólnego stwierdzenia: "mutuo ipotecario" (pożyczka hipoteczna) aż do formy bardziej złożonej: "Mutuo ipotecario di L. 50.000 concesso dal Signor Rossi Arturo al Signor Brunelli Angelo" (pożyczka hipoteczna w wysokości 50.000 lirów udzielona Panu Rossi Arturo przez Pana Brunelli Angelo).

c) Włoskie prawo o notariacie nakazuje umieszczenie na początku aktu nazwy państwa. "Repubblica Italiana" (Republika Włosa).

d) Punkt ten obejmuje datę i miejsce sporządzenia aktu. Data jest zapisywana słownie, ale jest również dobrym zwyczajem zapisywać ją cyframi w celu jej szybkiego i sprawnego odczytania. Podanie godziny nie jest obowiązkowe, czasami strony sobie tego życzą lub notariusz uznaje to za wskazane. Tego typu zapis jest jednak konieczny w aktach ostatniej woli (*atto di ultima volunt...*) i protokołach. Akt notarialny pozbawiony daty, z punktu widzenia prawa (*é nullo*) jest nieważny.

W przypadku sporządzenia aktu poza kancelarią notarialną oprócz gminy (*comune*) określany jest *Locus loci* (wystarczy nazwa ulicy i numer domu). Dane te są konieczne dla potwierdzenia, że notariusz działał na swoim terytorium.

"L'anno millenovecentonovantaquattro il giorno due del mese di maggio (2 maggio 1994), in Augusta, nel mio studio Notarile sito in Via Epicarmo n. 109..." (Dnia drugiego maja tysiąc dziewięćset

dziewięćdziesiątego czwartego roku, w Augusta, w mojej kancelarii notarialnej, przy ulicy Epicarmo nr 109...)

e) W tej części zawarte zostają informacje dotyczące (la comparizione comprende l'indicazione) 1 – notariusza (del notaio 2 stron zawierających umowę (delle parti contraenti), 3 – ich reprezentantów (dei loro rappresentanti), 4 – świadków (dei testimoni), 5 – innych osób niezbędnych do sporządzenia aktu (delle altre persone che intervengono nell'atto).

Dla przykładu:

"Avanti a me Dott. (Carlo Facone, notario in Augusta, iscritto nel ruolo del Collegio di Siracusa" (Przedemną, mgr Carlo Falzone, notariuszem w Augusta, wpisanym do rejestru notariuszy w Syrakuzach) "Assistito dai testimoni, idonei come essi stessi affermano; Signori: Marino Vincenzo fu Luca e Rossi Cesare fu Paolo, imiegati, natie residenti in Augusta" (w obecności świadków, ... jak to sami stwierdzają panowie: Mario Vincenzo, syn Luca oraz Rossi Cesare syn Paolo, zatrudnieni, urodzeni i zamieszkali w Augusta) "Si sono presentati i signori: Rossi Arturo, commerciante, nato e domiciliato in Siracusa; Brunelli Angelo di Augusto possidente, nato a Catania e residente in Augusta, mi fanno richiesta riceva il presente atto in forza del quale, stipulano quanto segue: ..." (Stawili się panowie Rossi Arturo, handlowiec, urodzony i zamieszkały w Syrakuzach, Brunelli Angelo syn Augusto, właściciel ruchomości i nieruchomości, urodzony w Katanii i zamieszkały w Augusta, zgłosili się z prośbą o przyjęcie następującego aktu na mocy którego zawierają co następuje: ...)

1) Dane dotyczące notariusza powinny zawierać: imię (nome), nazwisko (cognome), miejsce zamieszkania (residenza), dystrykt notarialny (distretto notarialne presso cui é iscritto). Natomiast nie są konieczne, ale dopuszczalne: imię ojca (paternit...), adres kancelarii (locale dove é posto lo studio, tytuły naukowe (titoli accademici), tytuł honorowy (grado onorificio).

Przyjrzyjmy się dwóm przykładom:

– "Avanti a me Dottor Paolo Bonoli di Carlo, Notaio iscritto nel ruolo del Distretto Notarile di Bologna, con residenza in questa citt... .." (Przedemną, mgr Paolo Bonoli, notariuszem wpisanym do rejestru Dystryktu Notarialnego w Bolonii, zamieszkałym w tymże mieście ...)

– "Avanti a me Astore dottor Placido fu Notaio Pietro, Notaio in Torino, iscritto al Collegio Notariale dei Distretti Riuniti di Torino e Pinerolo ..." (Przedemną, mgr Astore Placido, synem Notariusza Pietro, Notariuszem w Turynie, wpisanym do Kolegium Notarialnego Połączonych Dystryktów Turynu i Pinerolo ...)

Wymagają one pewnego komentarza, bowiem w polskim tłumaczeniu kłopot sprawiać może określenie imienia ojca (paternit...). Określenie to na początku aktu notarialnego jest stosowane fakultatywnie, jednak na okrągłej pieczęci notariusza znajdujemy je zawsze.

Dokładnie problem stanowią dwie formy "di" (np. Paolo Bonoli di Giovanni) oraz "fu" (np. Astore Placido fu Pietro). "Fu" jest przymiotnikiem utworzonym od czasownika "essere" a dokładnie jest to trzecia osoba liczby pojedynczej czasu passato remoto. Forma "fu" jest stosowana przed imieniem osoby zmarłej na przykład "Michele Rossi fu Vittorio" cioè figlio del defunto Vittorio (to znaczy syn zmarłego Vittorio). W przypadku żyjącego rodzica, dla określenia imienia ojca stosowana jest druga forma, czyli "di" na przykład "Giovanni di Gherardo", "Carlo di Duccio" czasami możemy napotkać łacińską formę "de": "Giovanni de Gherardo".

Ponadto warto jeszcze zwrócić uwagę na fragment: "Astore Placido fu Notaio Pietro", w którym notariusz, chcąc zapewne podkreślić rodzinną tradycję zawodową podaje, że jest synem zmarłego notariusza Pietro.

2) Następnie uwzględniane są dane osób stawiających (le parti contraenti). Oto kilka przykładów stosowanych we włoskich aktach notarialnych zwrotów jako ekwiwalentów polskiej formuły: "stawił się" lub "stawili się":

– si é costituito il Signor ... (stawił się pan ... – costituirsi – stawić się np. przed sądem)

– é personalmente comparso il Signor (osobiście stawił się pan... comparire – stawić się np. przed sądem, w sądzie jako świadek, jako ekspert)

– sono presenti i Signori... (są obecni panowie (państwo) ... – zwrot "essere presente" notariusz stosuje w przypadku sporządzania aktu poza swoją kancelarią)

– si sono presentati i Signori ... (stawili się osobiście ... presentarsi – stawić się osobiście)

Strony stawiające są określane w następujący sposób: imię (nome), nazwisko (cognomen), imię ojca (paternit...), miejsce urodzenia (luogo di nascita), miejsce zamieszkania (domicilio), sytuacja zawodowa lub finansowa (condizione) .

Kilku słów wyjaśnienia wymaga sytuacja kobiety zamożnej. Zgodnie z włoskim kodeksem cywilnym, żona przyjmuje nazwisko męża, co jednak w praktyce wygląda nieco inaczej niż w Polsce. We Włoszech mężatka nadal posługuje się swoim nazwiskiem panińskim, a w dokumentach notarialnych, w paszporcie czy dowodzie osobistym (carta d'identit...) stosowana jest forma "Geraci Evelina, maritata (sposata, in) Falzone", czyli "Geraci Evelina, nazwisko mężatki Falzone". Oddanie włoskiej rzeczywistości w polskim tłumaczeniu jest raczej trudne, bo określenie – żona Falzone lub zamężna z Falzone – ma raczej na celu wykazanie nazwiska kobiety po zawarciu związku małżeńskiego (a nie osoby męża, którego imię zostało pominięte).

Czasami spotykamy w akcie notarialnym następującą formę: "Rossi Antonio detto Nino", co należałoby przetłumaczyć na język polski jako: "Rossi Antonio zwany Nino". Tego typu uzupełnienie notariusz ma prawo zastosować, jeżeli osoba używa innego imienia, niż w dokumencie stwierdzającym tożsamość.

4) W przypadku rezygnacji z obecności świadków stosowane są między innymi następujące zwroty: "previa rinunzia tra loro d'accordo o col mio consenso all'assistenza dei testimoni ..." – "po uprzednio ustalonej między stawiającymi zgodzie i mojej akceptacji zrezygnowano z obecności świadków ..." – "... e senza assistenza dei testimoni per espressa rinuncia fattane dal signor Comparente, con il mio assenso, in conformit... di legge ..." – "za moją zgodą i po wypełnieniu wymagań przewidzianych prawem, zrezygnowano z obecności świadków..." – "... avendo i requisiti di legge, rinuncia d'accordo con me, alla assistenza dei testimoni in questo atto" – "...w porozumieniu ze mną, osoba ta spełniając wymagania prawne, rezygnuje z obecności świadków w trakcie sporządzania tego aktu".

Rezygnacja z obecności świadków jest możliwa przy sporządzaniu prawie wszystkich typów aktów notarialnych, pod warunkiem, że: a) stawiający umieją czytać i pisać (warunek charakterystyczny dla Włoch przed i tuż po II wojnie światowej, kiedy to poziom analfabetyzmu w tym kraju nadal był znaczący), b) że zgodzili się oni na rezygnację z obecności świadków, c) że notariusz wyraził na to zgodę, d) że rezygnacja została postanowiona na początku aktu notarialnego.

II. CZĘŚĆ GŁÓWNA AKTU

Przejdźmy teraz do samego pełnomocnictwa. Analizie zostanie poddany oryginalny tekst pełnomocnictwa specjalnego sporządzonego przez jednego z włoskich notariuszy.

– "Con l'atto presente il signor Luongo Rossi nomina e costituisce sua procuratrice speciale la signora Zofia Władysława Kowalska, nata a Lodz (Polonia), il 23 marzo 1937, domiciliata a Zgierz, via Kilinskiego n. 78 ..." – "Niniejszym aktem pan Luongo Rossi mianuje i ustanawia swoim specjalnym

pełnomocnikiem panią Zofię Władysławę Kowalską, urodzoną w Łodzi (Polska) dnia 23 marca 1937 roku, zamieszkałą w Zgierzu, przy ulicy Kilińskiego nr 78..."

– "alla stessa conferisce ogni potere per acquistare la porzione del fabbricato in Lodz, viale Roz n. 5C m 11. costituita da un appartamento al quinto piano, con i relativi accessori. appartamento che diverr... di proprietà della signora Maria Olga Kowalska, moglie del mandante e figlia della procuratrice" – "tej samej osobie nadaje wszelkie pełnomocnictwa w celu nabycia części budynku znajdującego się w Łodzi przy Alei Róż nr 5C m. 11, na którą składa się mieszkanie na piątym piętrze z odpowiednim wyposażeniem. Mieszkanie to stanie się własnością pani Marii Olgi Kowalskiej, żony zleceniodawcy i córki pełnomocnika".

– "Autorizza all'uopo la nominata procuratrice" – "W tym celu upoważnia pełnomocnika".

Słowo "uopo" („bisogno, necessit..." – potrzeba) jest dzisiaj bardzo rzadko używane, spotykane obecnie raczej w tekstach literackich np. Dantego czy Ariosta. Natomiast zwrot "all'uopo" jest jedyną pozostałością tego słowa w dzisiejszym języku włoskim, posiada jednak zabarwienie wyszukanego sposobu wypowiedziania się, pewnej pedanterii. Ma dwa znaczenia

1) "al memento opportuno" (w odpowiednim momencie, w razie potrzeby) 2) "a tale scopo", in questo scopo", "per questo" – ("w tym celu"). – "a stipulare il relativo atto di acquisto" – "do podpisania odnośnego aktu kupna" ("stipulare" – "concludere formalmente il contratto" – zawierać umowę (czasami można spotkać jako wariant 'stipulare' formę 'stipolare') – "La stipulazione" "conclusione del contratto" – zawarcie umowy, w tym kontekście posiada synonim "la stipula". "Nell'uso notarile, formazione dell'atto pubblico che documenta la conclusione del contratto".

"Stipulante" – "ciascuno dei soggetti del contratto" – "każda ze stron zawierających umowę". Słowo "l'acquisto" – w bardzo szerokim sensie oznacza "nabycie, kupno" ("ottenimento in possesso o in propriet..."). Należy zwrócić uwagę na słowo "acquisizione", które ma to samo znaczenie co "l'acquisto" ale w sensie niematerialnym ("in senso immateriale") np. "acquisizione di un diritto, di nuove conoscenze" (nabycie prawa, nowych wiadomości).

Podobna różnica istnieje między czasownikami "acquistare" – otrzymywać w posiadanie lub na własność ruchomości lub nieruchomości ("ottenere in possesso o in propriet... (riferito a un bene mobile o immobile) a czasownikiem "acquisire" w znaczeniu "acquistare, assicurarsi (qualcosa) ma solo in senso immateriale" (nabyć, otrzymać coś ale tylko w sensie niematerialnym) np. "acquisire un diritto" – "nabyć prawo". "L'acquirente" – "nabywca".

– "a meglio descrivere l'unit... immobiliare" – "do najlepszego przedstawienia nieruchomości"

– "a pagare il prezzo, facendosi rilasciare quietanza" – "do uiszczenia zapłaty uzyskując pokwitowanie za dokonaną wpłatę"

– "a farsi presentare le garanzie di legge" – "do uzyskania gwarancji prawnych"

– "a convenire patti anche speciali e servit – sia attive che passive" – "uzgodnienia warunków również specjalnych jak również do ustalenia ograniczenia prawa własności do jednej nieruchomości na rzecz innej tak aktywne jak i bierne". Tutaj spotykamy termin prawniczy "servit-", którego wyjaśnienie znajdujemy w następującej definicji:

"nel linguaggio giuridico, limitazione del diritto di propriet... su un fondo per la utilit... di un altro fondo" czyli jest to "w języku prawniczym, ograniczenie prawa własności do pewnej nieruchomości na korzyść innej nieruchomości".

– "a rilasciare dichiarazioni anche agli effetti fiscali" – "do wystawiania oświadczeń również władzom skarbowym"

– "a presentare domande e qualunque scrittura legale" – "do składania podań i wszelkich pism urzędowych"

– "a rappresentare il mandante di fronte a qualunque autorit.... ufficio, ente statale e cooperative, persone legali e fisiche" – "do reprezentowania osoby udzielającej pełnomocnictwa przed wszelkimi przedstawicielami władzy, urzędami, instytucjami państwowymi i spółdzielniami, osobami prawnymi i fizycznymi"

– "ed a compiere tutto ci e quanto riterr... necessario o comunque opportuno per l'esecuzione della presente procura" – "oraz do wypełnienia tego wszystkiego, co uzna za niezbędne lub w jakikolwiek sposób konieczne do wypełnienia niniejszego pełnomocnictwa".

Jak już wspomniano wcześniej, pełnomocnictwo specjalne (procura speciale) upoważnia do dokonania pojedynczych, dokładnie określonych czynności. Oto kilka przykładów, tych najczęściej spotykanych:

Procura: pełnomocnictwo:

- per vendere immobili – do sprzedaży nieruchomości
- per permuta – do dokonania zamiany
- per comprare un immobile – do nabycia nieruchomości
- per amministrare – do zarządzania
- per fare donazione – do dokonania darowizny
- per accettare donazione – do przyjęcia darowizny
- per costituire dote – zgromadzenia funduszy
- per contrarre un mutuo – do zaciągnięcia pożyczki
- per firmare una cambiale – do podpisania weksła
- per quietanza – do kwitowania (np. otrzymanej sumy)
- per rinunciare ad eredit... – do zrzeczenia się spadku
- per accettare eredit... con beneficio d'inventario – do przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza
- per assistere un minorenne – do opieki prawnej nad osobą nieletnią
- per riscuotere somme – do podejmowania kwot pieniężnych
- per riscuotere somme dalle Casse Postali di Risparmio – do pobrania kwot pieniężnych z Pocztovej

Kasy Oszczędności

- per riscuotere pensione – do pobrania emerytury
- per riscuotere indennit... infortuni sul lavoro – pobrania odszkodowania za wypadek przy pracy
- per aprire cassette di sicurezza – do otwarcia skrytki bankowej
- per matrimonio – do zawarcia związku małżeńskiego per procura.

Chociaż we włoskiej mentalności głęboko zakorzenione jest ludowe powiedzenie "chi fa per s, fa per tre" (z którym trudno się nie zgodzić), to jednak w niektórych przypadkach (na przykład wszelkich procesów sądowych) niestety nie sprawdza się. Oto kilka częściej udzielanych pełnomocnictw procesowych (procura alle liti):

- per ricorso in Cassazione – do złożenia odwołania w Sądzie Kasacyjnym
- per opporrsi a una sentenza – do wniesienia apelacji (przeciwko wyrokowi)
- per fare dichiarazione di terzo – do złożenia oświadczenia w imieniu osoby trzeciej
- per remissione di querela – do wycofania powództwa
- per ricorso alla Corte dei Conti – odwołanie do Najwyższej Izby Kontroli
- per assistenza alle Commissioni d'Imposte – asystowania w Komisji Podatkowej

III. CZĘŚĆ KOŃCOWA

Na końcu aktu notarialnego obowiązkowa jest formuła stwierdzająca jego odczytanie: "l'atto é stato letto alle parti" ("akt został odczytany stronom"). Najczęściej jednak formuła ta jest rozszerzona: "l'atto é stato letto, approvato e sottoscritto" ("akt został odczytany, zaaprobowany i podpisany").

Jeżeli obecni byli świadkowie, na końcu aktu musi znaleźć się informacja, że został on odczytany w obecności świadków: np. "l'atto é stato letto alla presenza dei testimoni".

W przypadku kiedy akt jest przepisywany na maszynie lub komputerze, nie przez samego notariusza, lecz osobę, którą tenże darzy zaufaniem, informacja ta również musi zostać uwzględniona w akcie notarialnym (osoba ta nie musi jednak być wyszczególniana z imienia i nazwiska):

„latto é stato scritturato dalla persona in cui io notaio ripongo piena fiducia".

We włoskich aktach notarialnych obowiązkowa jest również formuła określająca zajętą przestrzeń – czyli ilość stron. Czasami spotkać można, chyba trochę niezręcznie, podawanie informacji o ilości wolnych linii na ostatniej stronie lub w ogóle ilości linii składających się na cały tekst. Trzeba chyba przypomnieć, że we Włoszech używany jest specjalny papier do sporządzania dokumentów notarialnych, trochę bardziej sztywny niż normalna kartka papieru, w linie, z wyraźnie zaznaczonymi marginesami po lewej i prawej stronie. Akt zostaje w końcu podpisany przez osoby stawające, czytelnie imieniem i nazwiskiem ("sottoscrivere col cognome e nome per disteso" – "podpisywać czytelnie nazwiskiem i imieniem" "per disteso" – "diffusamente", "per intero" – "rozwlekle", "w całości").

Na koniec kilka określeń i zwrotów związanych z pełnomocnictwem:

brak pełnomocnictwa – mancanza di procura

cofnąć (wypowiedzieć) komuś pełnomocnictwo – revocare (rifiutare) la procura a qu

dać komuś pełnomocnictwo – dare, fare, conferire la procura a qu

działać jako czyjś pełnomocnik – agire come procuratore (in nome, per conto) di

głosować przez pełnomocnika – votare tramite un procuratore

głosowanie przez pełnomocnika – votazione tramite un procuratore

kupować (nabywać) z upoważnienia – acquistare per procura

odwołanie (cofnięcie) pełnomocnictwa – revoca della procura

pełnomocnictwo cywilne – procura civile

pełnomocnictwo do sprzedaży – procura per vendere

pełnomocnictwo handlowe – procura commerciale

pełnomocnictwo in blanco – procura in bianco

pełnomocnictwo notarialne – procura notarile

pełnomocnictwo prywatne – procura privata

pełnomocnictwo ustne – procura verbale

pełnomocnictwo zbiorowe – procura collettiva

pełnomocnik – procuratore

podpisać z upoważnienia – firmare sulla base di una procura

dyrektor upoważnił mnie do złożenia podpisu w jego imieniu – il direttore mi ha delegato a firmare in sua vece

przedłożyć, okazać pełnomocnictwo – presentare la procura

sprzedawać z upoważnienia – vendere per procura

udzielić komuś pełnomocnictwa – conferire la procura a qu

wygaśnięcie pełnomocnictwa – scadenza della procura

BIBLIOGRAFIA:

1. Christiane Cochi. L'italien écomique et commercial, Paris 1993

2. Carlo Falzone, Manuale pratico del notaio